

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2015. július 15.*

„Verseny — Közigazgatási eljárás — A járműipari üveg európai piaca — Az EK 81. cikk megsértését megállapító határozat közzététele — A Bizottság által közzétenni kívánt információk bizalmas kezelése iránti kérelem elutasítása — Indokolási kötelezettség — Bizalmas jelleg — Szakmai titok — Engedékenységi politika — Jogos bizalom — Egyenlő bánásmód”

A T-465/12. sz. ügyben,

az **AGC Glass Europe SA** (székhelye: Brüsszel [Belgium]),

az **AGC Automotive Europe SA** (székhelye: Fleurus [Belgium]),

az **AGC France SAS** (székhelye: Boussois [Franciaország]),

az **AGC Flat Glass Italia Srl** (székhelye: Cuneo [Olaszország]),

az **AGC Glass UK Ltd** (székhelye: Northampton [Egyesült Királyság]),

az **AGC Glass Germany GmbH** (székhelye: Wegberg [Németország])

(képviselik őket: L. Garzaniti, J. Blockx, P. Niggemann, A. Burckett St Laurent ügyvédek és S. Ryan solicitor)

felpereseknek

az **Európai Bizottság** (képviselik: M. Kellerbauer, G. Meessen és P. Van Nuffel, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

a meghallgatási tisztviselő egyes versenyjogi eljárásokban meglévő feladatáról és megbízatásáról szóló, 2011. október 13-i 2011/695/EU bizottsági elnöki határozat 8. cikke alapján az AGC Glass Europe SA, az AGC Automotive Europe SA, az AGC France SAS, az AGC Flat Glass Italia Srl, az AGC Glass UK Ltd és az AGC Glass Germany GmbH által benyújtott bizalmas kezelés iránti kérelmet elutasító 2012. augusztus 6-i C(2012) 5719 végleges bizottsági határozat (COMP/39.125 – „járműipari üveg”-ügy) megsemmisítése iránti kérelme tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács),

tagjai: S. Papasavvas elnök, N. J. Forwood (előadó) és E. Bieliūnas bírák,

hivatalvezető: L. Grzegorzcyk tanácsos,

* Az eljárás nyelve: angol.

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2015. március 2-i tárgyalásra,
meghozta a következő

Ítéletet¹

A jogvita előzményei

- 1 2008. november 12-én az Európai Községek Bizottsága több járműipariüveg-gyártóval, köztük a felperesekkel, azaz az AGC Glass Europe SA-val, az AGC Automotive Europe SA-val, az AGC France SAS-szal, az AGC Flat Glass Italia Srl-lel, az AGC Glass UK Ltd-vel és az AGC Glass Germany GmbH-val szemben meghozta az [EK] 81. cikk és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban hozott C(2008) 6815 végleges határozatot (COMP/39.125 – „járműipari üveg”-ügy) (a továbbiakban: „járműipari üveg”-határozat).
- 2 A Bizottság többek között megállapította, hogy a „járműipari üveg”-határozat címzettjei megsértették az EK 81. cikket és az Európai Gazdasági Térségről (EGT) szóló megállapodás 53. cikkét azáltal, hogy az 1998 márciusa és 2003 márciusa közötti különböző időszakokban a járműipari üveg ágazatát érintő versenyellenes megállapodások és összehangolt magatartások összességében vettek részt az EGT-ben.
- 3 A „járműipari üveg”-határozat szerint egységes és folyamatos jogsértésről van szó, amely az EGT-n belüli legnagyobb járműgyártók részére a járműipari üveg, illetve általában szélvédőből, egy hátsó ablakból és oldalsó ablakokból álló üvegek együttesének beszállítására vonatkozó szerződések összehangolt elosztásában állt. Ez az összehangolás a Bizottság szerint az árpolitikák és az ügyfélkör ellátására vonatkozó stratégiák egyeztetésén keresztül valósult meg, a kartellben részt vevő felek érintett piacon elfoglalt helyzete globális stabilitásának fenntartása céljával. Ezt a stabilitást többek között korrekciós mechanizmusokkal akarták elérni, amelyeket akkor alkalmaztak, ha az összehangolás nem vezetett a kívánt eredményre.
- 4 2009. március 25-i levelében a Bizottság Versenypolitikai Főigazgatósága tájékoztatta a felpereseket többek között azon szándékáról, hogy [az EK] 81. és [az EK] 82. cikkben meghatározott versenyszabályok végrehajtásáról szóló, 2002. december 16-i 1/2003/EK tanácsi rendelet (HL 2003. L 1., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 205. o.) 30. cikke alapján internetes honlapján közzéteszi a „járműipari üveg”-határozat hiteles, azaz a jelen esetben angol, francia és holland nyelvű, nem bizalmas változatát. Ezenfelül a Versenypolitikai Főigazgatóság felhívta a felpereseket, hogy azonosítsák a bizalmas jellegű vagy üzleti titoknak minősülő információkat, és ezen értékelésüket indokolják.
- 5 A felperesekkel történt levélváltást követően a Versenypolitikai Főigazgatóság 2011. decemberben elfogadta a „járműipari üveg”-határozatnak a Bizottság internetes honlapján közzéteendő, nem bizalmas változatát. A szóban forgó levélváltásból kitűnik, hogy a Versenypolitikai Főigazgatóság nem adott helyt a „járműipari üveg”-határozat (246) preambulumbekzdésében és 122. lábjegyzetében szereplő információk kitakarására irányuló, felperesek által benyújtott kérelemnek.
- 6 A Versenypolitikai Főigazgatóság szerint ezek az információk három csoportba sorolhatók. Az első csoportba az üzletfelek nevei és az érintett termékek leírása tartozik, valamint bármely olyan információ, amely alapján valamely üzletfél azonosítható (a továbbiakban: I. kategóriába tartozó információk). A második csoportba a szállított mennyiségek, a kvóták egyes autógyártók szerinti elosztása, az ármegállapodások, az árak kiszámítása és változásai, végül az üzletfeleknek a kartell tagjai

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja. A kihagyott pontok tekintetében a Törvényszék 2015. július 15-i Pilkington Group kontra Bizottság ítéletére (T-462/12) hivatkozunk.

közötti elosztásával kapcsolatos számok és arányok tartoznak (a továbbiakban: II. kategóriába tartozó információk). A harmadik csoportba az ügyirat részét képező dokumentumokra utaló, kizárólag adminisztratív jellegű információk tartoznak (a továbbiakban: III. kategóriába tartozó információk).

- 7 A felperesek az egyes versenyjogi eljárásokban a meghallgatási tisztviselők megbízásáról szóló, 2001. május 23-i 2001/462/EK, ESZAK bizottsági határozat (HL L 162., 21. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 2. kötet, 151. o.) 9. cikke alapján tiltakoztak az I. és II. kategóriába tartozó információk, valamint a „járműipari üveg”-határozat (726) preambulumbekkezdésében szereplő egyik tagmondat közzététele ellen, és 2012. január 20-án a meghallgatási tisztviselő elé terjesztették az ügyet. A felperesek 2012. május 21-i levelükben a II. kategóriába tartozó információk tekintetében visszavonták a kérelmüket.

A megtámadott határozat

- 8 A meghallgatási tisztviselő a felperesek kérelméről a meghallgatási tisztviselő egyes versenyjogi eljárásokban meglévő feladatáról és megbízásáról szóló, 2011. október 13-i 2011/695/EU bizottsági elnöki határozat 8. cikke alapján a felperesek által benyújtott bizalmas kezelés iránti kérelmet elutasító 2012. augusztus 6-i C(2012) 5719 végleges bizottsági határozatban (COMP/39.125 – „járműipari üveg”-ügy) döntött (a továbbiakban: megtámadott határozat).
- 9 A meghallgatási tisztviselő először is előzetes megjegyzésként kifejtette, hogy a kartellügyek esetében a bírságok alóli mentességről és a bírságok csökkentéséről szóló bizottsági közlemény (HL 2006. C 298., 17. o.; a továbbiakban: 2006. évi engedékenységi közlemény) a felperesekben nem keltett olyan jogos bizalmat, amely megakadályozná, hogy a Bizottság a szakmai titok alá nem tartozó információkat tegyen közzé. Ezenkívül a felperesek ahhoz fűződő érdeke, hogy magatartásuk ilyen titoknak nem minősülő részleteit ne hozzák nyilvánosságra, nem érdemel különös védelmet. A meghallgatási tisztviselőnek egyébként nincs hatásköre arra, hogy állást foglaljon a nem bizalmas információk közzétételenek helyénvalóságáról vagy a Bizottság ezzel kapcsolatos általános politikájából következő elvárásokról (a megtámadott határozat (12)–(14) és (19) preambulumbekkezdése).
- 10 Másodszor a meghallgatási tisztviselő elvetette azt az érvet, miszerint a Bizottságot köti a közzététel terjedelmével kapcsolatos korábbi gyakorlata. A meghallgatási tisztviselő egyébiránt emlékeztetett arra, hogy a tervezett közzététel nem terjed ki az engedékenységi nyilatkozatok forrására, sem egyéb olyan dokumentumokra, amelyeket e körben nyújtottak be, és emellett hangsúlyozta, hogy tekintettel arra, hogy a felperesek engedékenységet kérelmező vállalkozások, nincs hatásköre az egyenlő bánásmód elve alapján állást foglalni a tervezett közzététel terjedelméről (a megtámadott határozat (16)–(18) preambulumbekkezdése).
- 11 A megtámadott határozat (21) preambulumbekkezdéséből kitűnik, hogy e határozat lényegében a felperesek által előadott két érv vizsgálatán nyugszik. A megtámadott határozat (22)–(35) preambulumbekkezdésében vizsgált első érv maguknak a vitatott információknak a bizalmas jellegére vonatkozik, a megtámadott határozat (36)–(45) preambulumbekkezdésében vizsgált második érv pedig a természetes személyek azonosíthatósággal szembeni védelmére vonatkozik.
- 12 Az első érvet illetően a meghallgatási tisztviselő először is megállapította, hogy az I. kategóriába tartozó, az üzletfelek nevére és az érintett termékek leírására vonatkozó információk jellegüknél fogva, valamint a járműipari üveg piacának sajátosságaira tekintettel a felpereseken kívüli személyek számára is ismertek, másodszor, hogy azok múltbeliek, harmadszor pedig, hogy azok magának a jogsértésnek a lényegére vonatkoznak, és nyilvánosságra hozataluk egyébként a károsultak érdekeire tekintettel szükséges (a megtámadott határozat (24)–(29) preambulumbekkezdése). Ezenkívül, mivel a felperesek konkrét érveket adtak elő annak érdekében, hogy megalapozzák ezen információk bizalmas jellegét azok fentiek szerint összefoglalt általános jellemzői ellenére, a meghallgatási tisztviselő három

konjunktív feltétel vizsgálatát követően megállapította, hogy az I. kategóriába tartozó információk nem minősülnek szakmai titoknak (a megtámadott határozat (30) preambulumbekzdésének utolsó mondatától a (35) preambulumbekzdésig).

- 13 A második érvet illetően a meghallgatási tisztviselő a személyes adatok közösségi intézmények és szervek által történő feldolgozása [helyesen: kezelése] tekintetében az egyének védelméről, valamint az ilyen adatok szabad áramlásáról szóló, 2000. december 18-i 45/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL L 8., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 26. kötet, 102. o.) 5. cikkére támaszkodott, és elfogadta a „járműipari üveg”-határozat (115), (128), (132), (252) és (562) preambulumbekzdésében, valamint 282. lábjegyzetében található információk bizalmas kezelését (a megtámadott határozat (36)–(45) preambulumbekzdése és 2. cikke).
- 14 A meghallgatási tisztviselő elfogadta a „járműipari üveg”-határozat (726) preambulumbekzdésében szereplő egyik tagmondat bizalmas kezelését is (a megtámadott határozat (8) preambulumbekzdése és 1. cikke).
- 15 A meghallgatási tisztviselő a felperesek kérelmét ezt meghaladó részében elutasította (a megtámadott határozat 3. cikke).

Az eljárás és a felek kérelmei

- 16 A Törvényszék Hivatalához 2012. október 19-én benyújtott keresetlevelükkel a felperesek előterjesztették a jelen keresetet.
- 17 2013. november 27-i végzésében a Törvényszék harmadik tanácsának elnöke elutasította a tevékenységét a járműipari üveg ágazatában végző négy biztosító beavatkozási kérelmeit, amelyeket a Bizottság kereseti kérelmeinek támogatása végett terjesztettek elő.
- 18 A felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozat 3. cikkét;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére;
 - hozzon meg minden más megfelelő intézkedést.
- 19 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

- 20 Keresetük alátámasztására a felperesek a következőkre alapított hat jogalapra hivatkoznak:
- a meghallgatási tisztviselő egyes versenyjogi eljárásokban meglévő feladatáról és megbízatásáról szóló, 2011. október 13-i 2011/695/EU európai bizottsági elnöki határozat (HL L 275., 29. o.) 8. cikkének megsértése;
 - a bizalomvédelem elvének megsértése;

- az egyenlő bánásmód elvének megsértése és az indokolási kötelezettség megsértése;
- a megfelelő ügyintézés elvének megsértése;
- az Unió intézményeinek dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezések megsértése;
- a szakmai titok védelmére vonatkozó rendelkezések megsértése.

21 Elsőként a hatodik jogalapot kell megvizsgálni.

A szakmai titok védelmére vonatkozó rendelkezések megsértésére alapított, hatodik jogalapról [omissis]

A 2011/695 határozat 8. cikkének megsértésére alapított, első jogalapról

- 55 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a meghallgatási tisztviselő azáltal, hogy a megtámadott határozat (14), (17) és (19) preambulumbekkezdésében megtagadta annak vizsgálatát, hogy a tervezett közzététel megfelel-e a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének, elmulasztotta a 2011/695 határozat 8. cikkében ráruházott hatáskör gyakorlását. Mindenesetre, mivel a meghallgatási tisztviselő kifejezetten megtagadta e hatásköre gyakorlását, a megtámadott határozat ezen elvek tekintetében sérti az indokolási kötelezettséget.
- 56 E tekintetben mindenekelőtt rá kell mutatni arra, hogy amint az a hatodik jogalap keretében elvégzett elemzésből kitűnik, a megtámadott határozat a vitatott információk bizalmas jellegével kapcsolatos megállapításokat illetően nem jogszerűtlen.
- 57 A megtámadott határozat (14), (17) és (19) preambulumbekkezdéséből kitűnik továbbá, hogy a meghallgatási tisztviselő különbséget tett a felpereseknek egyfelől a vitatott információk bizalmas jellegén alapuló érvei, másfelől pedig a szakmai titokhoz nem kapcsolódó elveknek, például az egyenlő bánásmód elvének és a bizalomvédelem elvének megsértésén alapuló érvek között.
- 58 E tekintetben a meghallgatási tisztviselő megalapozottan állapította meg a megtámadott határozat (14) preambulumbekkezdésében, hogy a szóban forgó érvek fogalmilag olyan információkra vonatkoznak, amelyeket a Bizottság eljárásával kapcsolatos, az 1/2003 rendelet 30. cikkének (2) bekezdése és a 2011/695 határozat 8. cikke szerinti korlátokra tekintettel közzé lehet tenni, azaz hogy olyan információkról van szó, amelyek önmagukban nem minősülnek szakmai titoknak. Emlékeztetni kell arra, hogy amint az a 2011/695 határozat 8. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, a meghallgatási tisztviselő fellépéséhez vezető eljárást lehet kezdeményezni, „[a]mennyiben a Bizottság olyan információt szándékozik nyilvánosságra hozni, amely [...] üzleti tit[ok]nak vagy egyéb bizalmas információ[...]-nak minősülhet”. Ebben az összefüggésben a meghallgatási tisztviselő szintén megalapozottan hangsúlyozta, hogy a Bizottság mérlegelési mozgástérrel rendelkezik azon nem bizalmas információk azonosítása során, amelyeket közzé fog tenni.
- 59 Fontos egyébként kiemelni, hogy amint a 2011/695 határozat 8. cikkének (2) bekezdéséből kitűnik, a meghallgatási tisztviselőnek a határozatában meg kell határoznia azt az időpontot, amelyet követően a nem bizalmasnak minősített vitatott információt nyilvánosságra hozzák, és a szóban forgó határidő nem lehet rövidebb egy hétnél. E rendelkezésből következik, hogy a meghallgatási tisztviselő fellépése az érintett információ bizalmas jellegére tekintettel a vállalkozásokat védő szabályok alkalmazásából áll. Az ugyanis, ha a Versenypolitikai Főigazgatóság közzétesz egy szakmai titok körébe tartozó információt, véglegesen felszámolja az ilyen típusú információ számára biztosított különös védelmet. A meghallgatási tisztviselő fellépésének célja tehát egy, a Versenypolitikai Főigazgatóságtól független szerv által gyakorolt további ellenőrzési lépcső beépítése. E szerv ezenfelül köteles határozatának hatálybalépését eltérő időpontban megállapítani, megadva így az érintett vállalkozás számára a

lehetőséget, hogy az ideiglenes intézkedésről határozó bíróhoz forduljon a végrehajtás felfüggesztése érdekében a megfelelő feltételek szerint. Következésképpen meg kell különböztetni egyrészt maga az információ bizalmas jellegével kapcsolatos jogszabályok alkalmazását, másrészt pedig azon jogszabályok alkalmazását, amelyekre az információ bizalmas kezelése érdekében hivatkoznak, függetlenül attól a kérdéstől, hogy az információ jellegénél fogva bizalmas-e. E tekintetben – amint arra a Bizottság is hivatkozik – feltéve, hogy egy szakmai titok körébe nem tartozó információ közzététele a fent említett két kategória közül a másodikba tartozó szabály megsértését jelentheti, e körülmény nem teszi illuzórikussá az említett titokkal kapcsolatos szabályok által biztosított védelmet. Az ilyen szabály megsértése, feltéve, hogy bizonyítást nyer, megfelelő korrekciós intézkedéseket, például kártérítést vonhat maga után, ha az Unió szerződésen kívüli felelősségének megállapításával kapcsolatos feltételek teljesülnek. Következésképpen a szabályok e kategóriájához kapcsolódó érvek érdemi elemzése kívül esik a meghallgatási tisztviselő számára a 2011/695 határozat 8. cikke értelmében biztosított hatáskör segítségével elérni kívánt célokon (2015. január 28-i Evonik Degussa kontra Bizottság ítélet, T-341/12, EBHT, EU:T:2015:51, 43. pont), ily módon a (14), (17) és (19) preambulumbekkezdésben szereplő megállapítások nem jogszerűtlenek.

- 60 Végül mindenesetre a megtámadott határozat (12), (13) és (16) preambulumbekkezdésében a meghallgatási tisztviselő hangsúlyozta, hogy a felperesek nem hivatkozhatnak jogos bizalomra vagy más olyan jogos érdekre, amely megakadályozná, hogy a Bizottság nem bizalmas információkat tegyen közzé, még ha azok nem is tartoznak a jogsértést megállapító határozat lényegéhez. Ezenkívül a meghallgatási tisztviselő a megtámadott határozat (18) preambulumbekkezdésében emlékeztetett arra, hogy a Bizottság, annak érdekében, hogy megfelelően figyelemmel legyen a felperesek azon minőségére, hogy ők együttműködő vállalkozások, elfogadta minden olyan utalás törlését, amely alapján az engedékenységi eljárásban keletkezett nyilatkozatok vagy az ezen eljárás keretében benyújtott dokumentumok forrása azonosítható. E körülmények között meg kell állapítani, hogy a meghallgatási tisztviselő a bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított érvekkel kapcsolatos értékelést fogalmazott meg, ily módon a megtámadott határozat semmi esetre sem sérti az indokolási kötelezettséget.

- 61 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani.

A bizalomvédelem és az egyenlő bánásmód elvének megsértésére, valamint az indokolási kötelezettség megsértésére alapított, második és harmadik jogalapról

- 62 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a 2002. évi és a 2006. évi engedékenységi közlemény olyan rendelkezéseket tartalmaz, amelyek a hatálya alá tartozó valamennyi vállalkozásban jogos bizalmat keltenek a tekintetben, hogy az általuk önként szolgáltatott információk a lehetőségekhez mérten bizalmasak maradnak, még a Bizottság határozata közzétételének szakaszában is. Ezenkívül ugyanezen közlemények konkrét biztosítékokat nyújtanak arra vonatkozóan, hogy a közzétett adatok a felperesekhez hasonló együttműködő vállalkozások számára biztosítják, hogy kevésbé legyenek kitéve a polgári jogi keresetek kockázatainak, mint azok a vállalkozások, amelyek nem működtek együtt a Bizottsággal. Ez a bizalom, amelyet az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (2) bekezdése is megalapoz, nem csupán az engedékenységi eljárás keretében benyújtott dokumentumokra vonatkozik, hanem az azokban szereplő információkra is. Márpedig a megtámadott határozat felhatalmazást ad a felperesek üzletfelei kilétének, vagyis olyan adatoknak a közzétételére, amelyeket az engedékenységi politika keretében szolgáltatottak a Bizottságnak. Ez a közzététel tehát, amely az EUMSZ 101. cikk alkalmazása érdekében nem szükséges, sérti a felperesek jogos bizalmát, és kevésbé előnyössé teszi a helyzetüket azon vállalkozásokhoz képest, amelyek nem működtek együtt a Bizottsággal. Ebből következik a szakmai titok védelmével kapcsolatos rendelkezések megsértése.

- 63 A felperesek hivatkoznak arra is, hogy egyedüli engedékenységet kérelmezőként eltérő helyzetben vannak, mint a „járműipari üveg”-határozat többi címzettje. Márpedig a megtámadott határozat lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy az érintett üzletfelek kilétének közzétételét illetően a

„járműipari üveg”-határozat valamennyi címzettje tekintetében ugyanolyan megközelítést alkalmazzon. Ez a körülmény aránytalan sérelmet okozna a felperesek számára, mivel a kartellben érintett autógyártókra való utalások az esetek többségében saját üzletfeleikre vonatkoznak. E körülmények továbbá a szakmai titok megsértésével járnak, és a meghallgatási tisztviselő megállapításai egyébként nyilvánvaló mérlegelési hibában szenvednek, továbbá sértik az indokolási kötelezettséget.

64 Ezek az érvek nem vehetők figyelembe.

65 Előzetesen rá kell mutatni arra, hogy a fenti 59. pontban kifejtett megállapítások nem érintik az uniós bíróság azon hatáskörét, amely a bizalomvédelem vagy az egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapokról való állásfoglalás körében megilleti.

66 E tekintetben először is a 2002. évi és a 2006. évi engedékenységi közlemény nem tartalmaz olyan rendelkezést, amely a felperesek érvelését támasztaná alá. Különösen a 2002. évi engedékenységi közlemény 3–7. pontjából, valamint a 2006. évi engedékenységi közlemény 3–5. pontjából kitűnik, hogy e közlemények egyedüli célja, hogy megállapítsák azokat a feltételeket, amelyek mellett a vállalkozás vagy mentesülhet a bírság alól, vagy a bírság összegének csökkentésében részesülhet. Amint arra a Bizottság hivatkozik, a szóban forgó közlemények semmilyen egyéb előnyről nem rendelkeznek, amelyre együttműködésért cserébe a vállalkozás igényt tarthatna. A 2002. évi engedékenységi közlemény 8–27. pontjában, valamint a 2006. évi engedékenységi közlemény 8–30. pontjában foglalt szabályok kizárólag a bírságok összegére vonatkoznak.

67 Ezt a megállapítást kifejezetten megerősíti a 2002. évi engedékenységi közlemény 31. pontja, valamint a 2006. évi közlemény 39. pontja. E pontok azonos szövege szerint az a tény, hogy biztosított a bírság alóli mentesség vagy a bírság csökkentése, nem védi meg a vállalkozást az EUMSZ 101. cikk megsértésében való részvételéből eredő polgári jogi következményektől.

68 Kétségtelen, hogy a 2006. évi engedékenységi közlemény 6. pontja szerint „[a]z engedékenységi program potenciális jelentkezőit elrettentheti a Bizottsággal a Közlemény alapján történő együttműködéstől, ha ez hátrányosan befolyásolja helyzetüket a polgári eljárások során, az olyan vállalatokhoz viszonyítva, amelyek nem működnek együtt”.

69 E mondatot ugyanakkor összefüggései között kell értelmezni, különösen az ezt megelőző mondatokra figyelemmel, amelyek szerint:

„Az előzőleg meglévő dokumentumok benyújtásán túl a vállalatok önként is benyújthatnak a speciálisan az engedékenységi program keretében való benyújtásra készített nyilatkozatokat a Bizottságnak a kartellről és az abban játszott szerepükről. Ezek a kezdeményezések hasznosnak bizonyultak a kartellek jogsértéseinek hatékony kivizsgálása és befejezése érdekében, ezért nemkívánatos, hogy ezeket elriasszák a polgári jogvita keretében hozott, az iratok felmutatására kötelező végzések.”

70 Következésképpen a fenti 68. pontban idézett mondat azt jelenti, hogy valamely vállalkozás nem kerülhet hátrányos helyzetbe a vele szemben esetlegesen megindított polgári eljárások keretében önmagában azért, mert írásban önként engedékenységi nyilatkozatot nyújtott be a Bizottságnak, amely az iratok átadását elrendelő határozat tárgyát képezheti. Egészen konkrétan az engedékenységi nyilatkozatok védelmére irányuló ezen szándék keretében írt elő a Bizottság saját maga számára a 2006. évi engedékenységi közlemény 31–35. pontjában az említett nyilatkozatok megfogalmazásának módjára, az azokhoz való hozzáférésre és azok felhasználására vonatkozó különös szabályokat. Márpedig e szabályok kizárólag a 2002. évi vagy a 2006. évi engedékenységi közleménynek megfelelően megszerzett dokumentumokra és írásbeli vagy felvett nyilatkozatokra vonatkoznak, amelyek nyilvánosságra hozatalát a Bizottság általában úgy tekinti, hogy az sérti a helyszíni vizsgálatok és vizsgálati tevékenységek céljainak az 1049/2001/EK rendelet 4. cikke szerinti védelmét, amint az az említett közlemények 32., illetve 40. pontjában is szerepel. E szabályoknak tehát nem célja annak

megakadályozása, hogy a Bizottság a közigazgatási eljárást lezáró határozatában közzétegye a jogsértés leírásával kapcsolatos azon információkat, amelyeket az engedékenységi politika keretében nyújtottak be a számára, illetve e szabályok ilyen hatással sem járnak, és e tekintetben nem alapoznak meg jogos bizalmat.

- 71 Az 1/2003 rendelet 30. cikke szerinti, és – amint az a hatodik jogalap vizsgálatából kitűnik – a szakmai titok tiszteletben tartása mellett megvalósuló ilyen közzététel tehát nem ingatja meg azt a jogos bizalmat, amelyre a felperesek a 2002. évi és a 2006. évi engedékenységi közlemény értelmében hivatkozhatnak, és amely a bírság összegének kiszámítását és a különös szabályok alá tartozó dokumentumok és nyilatkozatok kezelését érinti.
- 72 Ehhez szorosan kapcsolódva, a fenti 29. pontban kifejtett indokok miatt, az 1049/2001 rendelet 4. cikke a vizsgálati akta részét képező dokumentumokhoz való hozzáférésre vonatkozik, ide nem értve a Bizottság által a közigazgatási eljárás végén hozott határozatot, amelynek tartalmát az 1/2003 rendelet 30. cikke alapján kell meghatározni. Az 1049/2001 rendelet 4. cikke tehát nem alapozhat meg a felperesek szempontjából jogos bizalmat a „járműipari üveg”-határozat nyilvános változatának tartalma tekintetében.
- 73 Másodszor, amint arra a Bizottság hivatkozik, a 2002. évi és a 2006. évi engedékenységi közlemény célja az, hogy különbséget tegyen az EUMSZ 101. cikk megsértését megállapító határozat címzettjei között az egyes címzettek együttműködésének mértéke alapján, és kizárólag a bírság összegére tekintettel. Mivel a fenti elemzés szerint a szóban forgó közleményeknek nem célja, hogy az engedékenységet kérelmező vállalkozások jogsértésben való részvételének polgári jogi következményeire hatást gyakoroljon, a felperesek azon érve, hogy ők – engedékenységet kérelmező minőségükre tekintettel – e következmények szempontjából eltérő helyzetben vannak, mint a „járműipari üveg”-határozat többi címzettje (lásd a fenti 63. pontot), nem fogadható el. Következésképpen az az érv, amely szerint a Bizottságnak a „járműipari üveg”-határozat minden egyes címzettjének üzletfeleire való közzétett utalásokat az egyes címzettek együttműködésének mértéke szerint árnyalni kellett volna, amellet, hogy a gyakorlatban kivitelezhetetlen, téves előfeltevésen alapul. Tekintettel arra, hogy – amint arra a meghallgatási tisztviselő a megtámadott határozat (18) preambulumbekkezdésében emlékeztetett – a Bizottság elfogadta valamennyi olyan utalás törlését, amely alapján lehetséges a „járműipari üveg”-határozatot megalapozó egyes ténybeli elemekhez kapcsolódó információforrás azonosítása, semmiképpen nem merülhet fel az egyenlő bánásmód elvének vagy az indokolási kötelezettségnek a megsértése.
- 74 Következésképpen a második és a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A megfelelő ügyintézés elvének megsértésére alapított, negyedik jogalapról [omissis]

Az intézmények dokumentumaihoz való nyilvános hozzáféréssel kapcsolatos rendelkezések megsértésére alapított, ötödik jogalapról [omissis]

A költségekről [omissis]

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (harmadik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

- 2) **A Törvényszék az AGC Glass Europe SA-t, az AGC Automotive Europe SA-t, az AGC France SAS-t, az AGC Flat Glass Italia Srl-t, az AGC Glass UK Ltd-t és az AGC Glass Germany GmbH-t kötelezi a költségek viselésére.**

Papasavvas

Forwood

Bieliūnas

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. július 15-i nyilvános ülésen.

Aláírások